

N:o 167.

Af herr **G. Ryding**, med anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående pensioner och gratifikationer åt underbefäl och arbetare vid statens jernvägsbyggnader.

I nådig proposition den 6 i denna månad har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att en hvar af vissa namngifna underbefäl och arbetare vid statens jernvägsbyggnader egde från och med månaden näst efter den, hvarunder han af kongl. jernvägsstyrelsen entledigades från anställningen vid statens jernvägsbyggnader, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till föreslaget belopp, dock med vilkor, bland annat, att han skulle vara pliktig att, derest byggandet för statens räkning af en jernväg mellan Vännäs och Umeå under någotdera af åren 1895 eller 1896 skulle komma att påbörjas, ånyo taga anställning vid statens jernvägsbyggnader, om kongl. jernvägsstyrelsen sådant fordrade, vid påföljd att eljest förlora rätten att åtnjuta pensionen för den tid, hvarunder arbetena å denna bana påginge.

Då likväl intet skäl synes förefinnas att, derest stipulerandet af ett vilkor i ofvan antydt syfte finnes vara lämpligt, fastställa detta vilkor endast under förutsättning af jernvägs byggande mellan Vännäs och Umeå, får jag härmedelst vördsamt hemställa om den ändring i Kongl. Maj:ts förslag,

att ifrågavarande underbefäl och arbetare, om pension åt dem beviljas, skola vara pliktige att, så framt byggandet för statens räkning af någon ny jernväg i

riket under ettdera af åren 1895 eller 1896 skulle komma att påbörjas, ånyo taga anställning vid statens jernvägsbyggnader, om kongl. jernvägsstyrelsen sådant fordrar, vid påföljd att eljest förlora rätten att åtnjuta pensionen för den tid, hvarunder arbetena å samma jernväg pågå, dock ej för längre tid, än sammanlagdt två år.

Stockholm den 10 april 1894.

Gustaf Ryding.